

[Ingerlise Koefoed]

»Vi har fra begyndelsen ønsket, at vort råb skulle nå magtens mænd, som styrer krig og kaprustning. Vi har fra begyndelsen ønsket at nå ud til kvinder i udviklingslandene, som vi nu ved bærer den samme frygt for fremtiden, for børn og børnebørn i en tid, hvor hver dags oprustning udgør en trussel om jordens totale udslettelse.

Mænd har i århundreder haft magten – kvinder har været magtesløse. Nu må vi sammen med de mænd, som føler ligesom os, finde sammen og få alle våben destrueret. Vi må gå imod den stadige produktion af dødelige ødelæggelsesmidler. Alene supermagterne kan i dag dræbe menneskeheden flere gange på få timer.«

Besvarelse (24/7 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til det stillede spørgsmål kan jeg svare, at der ikke har været tale om at bortcensurere et afsnit fra Kvinder for Freds tale ved åbningen af kvindekongressen.

Tværtimod tør jeg sige, at jeg har udfoldet betydelige bestræbelser på at sikre, at Kvinder for Fred fik adgang til at tale direkte til kongressen, hvilket ikke er normal FN-praksis.

For at dette kunne lade sig gøre var det imidlertid en forudsætning, at Kvinder for Freds deltagelse i åbningsmødet var koncentreret om fremlæggelsen og overrækkelsen af de nordiske kvinders appel, og at dette indslag blev af en sådan varighed, at det kunne indpasses i åbningsmødet.

Spm. nr. 1086

Til *justitsministeren* (21/7 80) af:

Ib Christensen (DR):

»Hvad agter ministeren at foretage for at undgå lignende uheldige episoder i fremtiden som anvendelsen af fysisk magt over for de latinamerikanske demonstranter ved FN's kvindekongress?«

Begrundelse

Ifølge samstemmende reportager i medierne er der fra politiets side anvendt magt ved fjernelse af kvinder, der den 18. juli ville have adgang til FN's kvindekongress for over

for den at protestere mod det militære statskup i Bolivia.

Statsministeren har over for latinamerikanske kvinder beklaget politiets optræden, som han undskylder med misforståelser og belastede nerver.

Såvel de berørte demonstranter som den danske offentlighed har imidlertid krav på en redegørelse for den uheldige episode, magtanvendelsen og den tilsyneladende mangel på psykologisk forståelse og takt, der er udvist.

Det er forståeligt, at politiet, der skulle have været forberedt på eventuelle terroristhandlinger, ikke har villet tage chancer, ligesom det formentlig har følt at udføre givne ordrer. Alligevel forekommer den anvendte fremgangsmåde meget uheldig, uanset hvem der bærer ansvaret.

Besvarelse (25/7 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Der henvises til justitsministerens vedlagte redegørelse af 24. juli 1980.

Justitsministeriet

Bilag

Den 24. juli 1980

Justitsministerens redegørelse for begivenhederne den 18. juli 1980 i forbindelse med demonstrationen ved FN's kvindekongress i København.

Københavns politi har over for justitsministeriet oplyst følgende om begivenhedsforløbet i forbindelse med demonstrationen ved Bella Centret fredag den 18. juli 1980:

Kl. ca. 13.00 den pågældende dag observeredes et demonstrationstog med ca. 40–50 personer, som var på vej mod Bella Centret. Demonstrationen havde ikke på noget tidspunkt – som foreskrevet – været anmeldt til politiet. Nogenlunde samtidig iagttog sikkerhedspersonalet, at der i centrets forhal havde samlet sig ca. 30 personer uden påviseligt formål, ligesom en del pressefolk var kommet til stede.

Demonstrationen blev ved sin ankomst kl. ca. 14.00 af politiet anvist plads på et område ved vejen til centrets forplads, hvor alle tidligere demonstrationer ved kongressen var blevet afholdt i ro og orden. Demonstrationens deltagere nægtede imidlertid at efter-